

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 145/17
V Lucemburku dne 20. prosince 2017

Rozsudek ve věci C-102/16
Vaditrans BVBA v. Belgische Staat

V odvětví silniční dopravy nemohou řidiči trávit běžnou týdenní dobu odpočinku, na kterou mají nárok, ve vozidle

Naproti tomu zkrácená týdenní doba odpočinku může být za určitých podmínek trávena ve vozidle.

V srpnu 2014 podala společnost Vaditrans, provozující silniční dopravu v Belgii, žalobu na neplatnost belgického královského nařízení, podle kterého může být pokuta ve výši 1 800 eur uložena v případě, že řidič nákladního vozidla tráví běžnou týdenní dobu odpočinku ve vozidle, k Raad van State (Státní rada, Belgie). Podle společnosti Vaditrans je předmětné královské nařízení neslučitelné se zásadou zákonnosti trestů, neboť zakazuje a postihuje trávení běžné týdenní doby odpočinku ve vozidle, ačkoli unijní nařízení v dané oblasti¹ takovýto zákaz neukládá. Belgický stát je naopak názoru, že z předmětného unijního nařízení jasně vyplývá, že řidič nemůže trávit běžnou týdenní dobu odpočinku ve vozidle a že pokuta stanovená za tímto účelem belgickou právní úpravou pouze provádí zákaz obsažený v tomto nařízení.

Předmětné unijní nařízení, které harmonizuje předpisy v sociální oblasti týkající se silniční dopravy, ukládá řidičům povinnost vybírat si běžnou denní dobu odpočinku v celkovém trvání nejméně 11 hodin (která může být za určitých podmínek zkrácena na 9 hodin), jakož i běžnou týdenní dobu odpočinku v celkovém trvání nejméně 45 hodin (která může být za určitých podmínek zkrácena na 24 hodin). Nařízení dodává, že pokud se tak řidič rozhodne, smí trávit denní dobu odpočinku nebo zkrácenou týdenní dobu odpočinku mimo místo obvyklého odstavení vozidla v zaparkovaném vozidle, je-li vybaveno lehátkem pro každého řidiče².

Raad van State žádá Soudní dvůr o objasnění požadavků stanovených nařízením. Konkrétně se táže, zda je třeba mít za to, že nařízení obsahuje implicitní zákaz trávit běžnou týdenní dobu odpočinku ve vozidle. Pokud by tomu tak bylo, pokládá Raad van State otázku, zda je toto nařízení tím, že neukládá uvedený zákaz jasně a výslovně, v rozporu se zásadou zákonnosti trestných činů a trestů.

V dnešním rozsudku Soudní dvůr nejprve konstatoval, že pokaždé, kdy nařízení odkazuje společně na pojmy „běžná týdenní doba odpočinku“ a „zkrácená týdenní doba odpočinku“, používá obecný výraz „týdenní doba odpočinku“. Pokud jde přitom o možnost trávit doby odpočinku ve vozidle, používá nařízení obecný výraz „denní doba odpočinku“ – který zahrnuje běžné i zkrácené denní doby odpočinku – a zvláštní výraz „zkrácená týdenní doba odpočinku“. **Soudní dvůr má za to, že jelikož unijní normotvůrce nepoužil obecný výraz „týdenní doba odpočinku“, aby zahrnul obě výše zmíněné týdenní doby odpočinku, zjevně z toho vyplývá, že měl v úmyslu umožnit řidiči, aby ve vozidle trávil zkrácené týdenní doby odpočinku, a naopak mu zakázat, aby tak činil v případě běžných týdenních dob odpočinku.**

Soudní dvůr poté dodal, že hlavním cílem nařízení je zlepšení pracovních podmínek zaměstnanců odvětví silniční dopravy a zlepšení celkové bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Záměrem normotvůrce tedy bylo, aby řidiči měli možnost trávit běžné týdenní doby odpočinku v místě, které poskytuje uzpůsobené a vhodné ubytovací podmínky.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 (Úř. věst. 2006, L 102, s. 1).

² Jedná se o čl. 8 odst. 8 nařízení č. 561/2006.

Kabina nákladního vozidla přitom zřejmě nepředstavuje místo k odpočinku uzpůsobené delším dobám odpočinku, než jsou denní doby odpočinku a zkrácené týdenní doby odpočinku. Soudní dvůr tedy konstatoval, že kdyby měl dovodit, že běžné týdenní doby odpočinku mohou být tráveny ve vozidle, znamenalo by to, že by řidič mohl trávit v kabině vozidla všechny doby odpočinku, **což by bylo zjevně v rozporu s cílem sledovaným nařízením, kterým je zlepšení pracovních podmínek řidičů.**

Soudní dvůr nakonec uvedl, že během postupu vedoucího k přijetí nařízení Komise navrhla, aby řidiči měli možnost trávit ve vozidle všechny doby odpočinku (tedy jak zkrácené a běžné denní doby odpočinku, tak zkrácené a běžné týdenní doby odpočinku). Tento návrh byl však následně pozměněn v tom smyslu, že ve vozidle může být trávena pouze zkrácená týdenní doba odpočinku mimo místo obvyklého odstavení vozidla, s vyloučením běžné týdenní doby odpočinku, a to s cílem ochrany pohodlí a hygienických podmínek řidičů. **Podle Soudního dvora tato změna jasně prokazuje záměr normotvůrce vyloučit možnost trávit běžné týdenní doby odpočinku ve vozidle.**

Soudní dvůr dospěl k závěru, že unijní nařízení, které harmonizuje předpisy v sociální oblasti týkající se silniční dopravy, zjevně obsahuje zákaz, aby řidiči trávili běžné týdenní doby odpočinku ve vozidle.

Pokud jde o druhou otázku Raad van State, Soudní dvůr připomněl, že zásada zákonnosti trestů vyžaduje, aby unijní právní předpisy jasně vymezovaly protiprávní jednání a tresty za ně. Vzhledem k tomu, že zákaz trávit běžnou týdenní dobu odpočinku ve vozidle je zjevně obsažen v nařízení a toto nařízení stanoví členským státům povinnost ukládat sankce za porušení tohoto nařízení³, zásada zákonnosti trestů není porušena. Členským státům tedy přísluší určit, jaké sankce jsou způsobilé k zajištění působnosti a účinnosti nařízení, přičemž musí dbát na to, aby tyto sankce byly ukládány podle podobných hmotněprávních a procesních pravidel jako v případě porušení vnitrostátního práva podobné povahy a závažnosti.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106

---

³ Jedná se o článek 19 nařízení č. 561/2006.